

SLOVENSKÁ REPUBLIKA

NÁLEZ

Ústavného súdu Slovenskej republiky

V mene Slovenskej republiky

III. ÚS 201/07-29

Ústavný súd Slovenskej republiky na neverejnom zasadnutí 27. septembra 2007 v senáte zloženom z predsedu Jána Auxta a zo sudcov Ľubomíra Dobríka a Rudolfa Tkáčika prerokoval sťažnosť Ing. M. S., P., zastúpeného advokátom Mgr. J. G., D., pre namietané porušenie jeho základného práva vlastníť majetok podľa čl. 20 ods. 1 a 3 Ústavy Slovenskej republiky postupom Okresného súdu Považská Bystrica pri vydaní poverenia na vykonanie exekúcie sp. zn. 5306*028576 z 27. novembra 2006 a takto

r o z h o d o l :

1. Základné právo Ing. M. S. vlastníť majetok podľa čl. 20 ods. 1 a 3 Ústavy Slovenskej republiky postupom Okresného súdu Považská Bystrica pri vydaní poverenia na vykonanie exekúcie sp. zn. 5306*028576 z 27. novembra 2006 p o r u š e n é b o l o .

2. Poverenie na vykonanie exekúcie Okresného súdu Považská Bystrica sp. zn. 5306*028576 z 27. novembra 2006 s a z r u š u j e .

3. Okresný súd Považská Bystrica j e p o v i n n ý u h r a d iť Ing. M. S. trovy konania v sume 7 424,60 Sk (slovom sedemtisícštyristodvadsaťštyri slovenských korún 60 halierov) do dvoch mesiacov od právoplatnosti tohto nálezu na účet jeho právneho zástupcu advokáta Mgr. J. G., D.

Odôvodnenie:

I.

Ústavný súd Slovenskej republiky (ďalej len „ústavný súd“) podľa § 25 ods. 3 zákona Národnej rady Slovenskej republiky č. 38/1993 Z. z. o organizácii Ústavného súdu Slovenskej republiky, o konaní pred ním a o postavení jeho sudcov v znení neskorších predpisov (ďalej len „zákon o ústavnom súde“) uznesením č. k. III. ÚS 201/07-15 zo 17. júla 2007 prijal na ďalšie konanie sťažnosť Ing. M. S., P. (ďalej len „sťažovateľ“), zastúpeného advokátom Mgr. J. G., D., pre namietané porušenie jeho základného práva vlastníť majetok podľa čl. 20 ods. 1 a 3 Ústavy Slovenskej republiky (ďalej len „ústava“) postupom Okresného súdu Považská Bystrica (ďalej len „okresný súd“) pri vydaní poverenia na vykonanie exekúcie sp. zn. 5306*028576 z 27. novembra 2006

Sťažovateľ uviedol, že rozsudkom sp. zn. 19 Co 213/03 z 2. septembra 2004 Krajský súd v Trenčíne (ďalej len „krajský súd“) potvrdil rozsudok okresného súdu sp. zn. 7 C 861/00 zo 14. mája 2003, ktorým bol „*zaviazaný na opravu a strpenie vodovodného potrubia v prospech navrhovateľov MUDr. D. H. a L. H., ktoré vodovodné potrubie sa má údajne nachádzať na parcele č. 689/1 v k. ú. O.*“.

Na základe exekučného titulu sa voči nemu vedie exekučné konanie, na ktoré vydal 27. novembra 2006 okresný súd poverenie pod sp. zn. 5306*028576. Upovedomenie o začatí exekúcie sp. zn. Ex 267/06 bolo príslušným súdnym exekútorom vydané 10. decembra 2006. V dôsledku tohto exekučného konania „*Mesto P. ako príslušný stavebný úrad svojím rozhodnutím č. RM 6684/S/2006-2 AL1-3, ktoré rozhodnutie nadobudlo právoplatnosť a vykonateľnosť dňa 21. 12. 2006, s okamžitou platnosťou zastavilo všetky stavebné práce na vodovodnej prípojke na pozemku parcele č. KN 689/1 v katastrálnom území O.*“.

Sťažovateľ sa domnieva, že postupom okresného súdu pri vydaní poverenia na vykonanie exekúcie bola vytvorená situácia, že poverenie na vykonanie exekúcie

„je v úplnom rozpore s riadne vydaným a zdôvodneným rozhodnutím stavebného úradu o zastavení akýchkoľvek prác na vodovodnej prípojke“.

Podľa sťažovateľa poverenie na vykonanie exekúcie je v rozpore s právoplatným a vykonateľným rozhodnutím príslušného stavebného úradu a zároveň znamená porušenie jeho „základného práva vlastníť majetok a požívať jeho ochranu v rovnakej miere ako je to u iných subjektov, pričom akékoľvek nútené obmedzenie vlastníckeho práva musí byť súladné s ustanoveniami príslušného zákona, a rovnako tiež práva na rovnosť všetkých účastníkov súdneho konania“.

Na základe výzvy ústavného súdu sa k veci listom sp. zn. Spr 1414/07 zo 6. júna 2007 vyjadrila predsedníčka okresného súdu, v ktorom uvádza:

„Dňa 06. októbra 2006 podal súdny exekútor J. D. žiadosť o udelenie poverenia na vykonanie exekúcie na základe exekučného titulu, ktorým bol rozsudok tunajšieho súdu 7 C 861/00 v spojitosti s rozsudkom Krajského súdu v Trenčíne, vydaného v tejto veci. Návrh na výkon rozhodnutia podali navrhovatelia Dušan a L. H. proti Ing. M. S.

Súčasťou návrhu je aj rozsudok tunajšieho súdu 7 C 861/00 zo dňa 14. mája 2003 a rozsudok Krajského súdu v Trenčíne 19 Co 213/03 zo dňa 02. septembra 2004, ktorým bol potvrdený prvostupňový rozsudok. Rozsudok, ktorý bol exekučným titulom nadobudol právoplatnosť dňa 12. októbra 2004. Tunajší súd vo veci vydal poverenie na výkon exekúcie na základe vykonateľných rozsudkov 7 C 861/00 a 19 Co 213/03 pre súdneho exekútora J. D. pod číslom 5306 028576 dňa 27. novembra 2006.

Dňa 29. septembra 2006 podal Ing. M. S. prostredníctvom právneho zástupcu návrh na zastavenie exekúcie a námietky voči exekúcii, ktorá sa v tejto veci vedie pod číslom 7 Er 155/06. Dňa 24. januára 2007 predložil súdny exekútor spis s návrhom na rozhodnutie o námietkach. Upovedomenie o začatí exekúcie vydal súdny exekútor dňa 10. decembra 2006.

Uznesením zo dňa 21. mája 2007 rozhodol tunajší súd tak, že námietky povinného proti exekúcii zamietol. Týmto rozhodnutím súd taktiež zamietol námietky povinného proti predbežným trovám exekúcie. Rozhodnutie bolo expedované 29. mája 2007, doručenký od účastníkov sa doposiaľ nevrátili.

Z uvedeného vyplýva, že tunajší súd vydal poverenie na výkon exekúcie na základe právoplatného a vykonateľného rozhodnutia. Súd dodržal procesné lehoty, okrem lehoty na rozhodnutie o námietkach proti exekúcii, kde nebola dodržaná 60 dňová lehota, pre veľký počet vecí a nedostatočný počet sudcov.

Máme za to, že sťažovateľ podal ústavnú sťažnosť predčasne, nakoľko v čase jej podania ešte neboli vyčerpané všetky právne prostriedky na rozhodnutie vo veci.“

Keďže predsedníčka okresného súdu v podaní z 30. júla 2007 a právny zástupca sťažovateľa v podaní z 31. júla 2007 uviedli, že netrvajú na verejnom ústnom pojednávaní, ústavný súd so súhlasom oboch účastníkov konania podľa § 30 ods. 2 zákona o ústavnom súde upustil v danej veci od ústneho pojednávania, pretože dospel k názoru, že od neho nemožno očakávať ďalšie objasnenie veci.

II.

Ústavný súd rozhoduje podľa čl. 127 ods. 1 ústavy o sťažnostiach fyzických osôb alebo právnických osôb, ak namietajú porušenie svojich základných práv alebo slobôd, alebo ľudských práv a základných slobôd vyplývajúcich z medzinárodnej zmluvy, ktorú Slovenská republika ratifikovala a bola vyhlásená spôsobom ustanoveným zákonom, ak o ochrane týchto práv a slobôd nerozhoduje iný súd.

Sťažovateľ sa sťažnosťou domáhal vyslovenia porušenia základného práva podľa čl. 20 ods. 1 a 3 ústavy, podľa ktorého každý má právo vlastniť majetok. Vlastnícke právo všetkých vlastníkov má rovnaký zákonný obsah a ochranu. Vlastníctvo zaväzuje, nemožno ho zneužiť na ujmu práv iných alebo v rozpore so všeobecnými záujmami chránenými zákonom.

Predmetom konania vedeného okresným súdom je exekučné konanie vedené pod sp. zn. 7Er/155/2006, v ktorom okresný súd vydal poverenie na vykonanie exekúcie sp. zn. 5306*028576 z 27. novembra 2006 súdnemu exekútorovi J. D. Poverenie bolo vydané na základe rozsudku okresného súdu sp. zn. 7 C 861/00 zo 14. mája 2003 a rozsudku

krajského súdu sp. zn. 19 Co 213/03 z 2. septembra 2004, ktorými bola sťažovateľovi uložená povinnosť „opraviť a strpieť vodovodné potrubie, ktoré sa nachádza na parcele KN 689/1, k. ú. O. a ktoré je vyznačené na znaleckom nákrese na č. listu 88 spisu okresného súdu“. Dňa 21. decembra 2006 bolo pod sp. zn. RM 6684/S/2006-2 AL1-3 vydané rozhodnutie Mesta P. ako stavebného úradu, ktorým boli s okamžitou platnosťou zastavené všetky stavebné práce „na vodovodnej prípojke na pozemku parc. č. KN 689/1 v katastrálnom území O.“.

Ústavný súd konštatuje, že rozsudok všeobecného súdu - okresného súdu, ktorým bola odporcovi uložená povinnosť opraviť a strpieť vodovodné potrubie, nenahrádza rozhodnutie stavebného úradu v stavebnom konaní podľa zákona č. 50/1976 Zb. o územnom plánovaní a stavebnom poriadku (stavebný zákon) v znení neskorších predpisov (ďalej len „stavebný zákon“). Vodovodná prípojka je podľa stavebného zákona stavba, na ktorú sa vyžaduje buď stavebné povolenie alebo ohlásenie drobnej stavby príslušnému stavebnému úradu. Podkladom na vydanie rozhodnutia v stavebnom konaní je okrem iných náležitostí projektová dokumentácia odsúhlasená príslušnými orgánmi. Rozsudkom všeobecného súdu je možné uložiť iba povinnosť opraviť a strpieť vodovodné potrubie, avšak administratívnoprávne podmienky uskutočnenia tejto opravy (teda či je potrebné stavebné povolenie alebo ohlásenie drobnej stavby) sa musia zo stavebno-právneho hľadiska určiť rozhodnutím v stavebnom konaní na základe podkladov, ktoré vyžaduje stavebný zákon a administratívne vykonávacie predpisy.

Podľa čl. 20 ods. 3 ústavy výkon vlastníckeho práva nemá byť v rozpore so všeobecnými záujmami chránenými zákonom.

Ústavný text zdôrazňuje, že vlastníctvo zaväzuje. Tento záväzok je spojený so zákazom zneužívania vlastníctva na ujmu práv iných alebo so všeobecnými záujmami chránenými zákonom, ako aj so zákazom zneužívania vlastníckeho práva, aby jeho výkonom bolo poškodzované ľudské zdravie, príroda, kultúrne pamiatky a životné prostredie nad mieru ustanovenú zákonom.

Zo zákazu zneužívania vlastníctva vyplýva aj zákaz poškodzovania životného prostredia.

Keďže druhá a tretia veta ústavného textu čl. 20 ods. 3 priamo vymedzuje aplikáciu prvej vety vypočítaním konkrétnych prípadov všeobecného zákazu zneužitia vlastníctva alebo jeho výkonu smerujúceho k možnému následku, ktorý by znamenal zásah do ústavou chránených hodnôt, je tieto potrebné vykladať aj za pomoci zákonov upravujúcich jednotlivú problematiku vymenovaných oblastí.

V danom prípade nemožno vo veci rozhodnúť bez aplikácie zákona upravujúceho stavebné konanie a rozhodnutie všeobecného súdu nemôže takýto zákon ani zmeniť pre nedostatok svojej príslušnosti.

Takýto výkon vlastníctva je aj priamo zakotvený v čl. 44 ods. 2 a 3 ústavy, podľa ktorého je každý povinný chrániť a zveľaďovať životné prostredie a kultúrne dedičstvo a nikto nesmie nad mieru ustanovenú zákonom ohrozovať ani poškodzovať životné prostredie, prírodné zdroje a kultúrne pamiatky.

Širší výklad zákazu výkonu vlastníckeho práva v tom smere, že nesmie nielen poškodzovať, ale ani ohrozovať ľudské zdravie, prírodu, kultúrne pamiatky a životné prostredie nad mieru ustanovenú zákonom, je logický a vyplýva zo systematiky a obsahovej nadväznosti druhej hlavy ústavy.

Preto aj vykonanie opravy vodovodnej prípojky má byť v súlade so stavebným zákonom a rešpektovať konanie vyvolané podľa tohto zákona.

Ústavný súd preto po zvážení všetkých okolností pri hodnotení postupu okresného súdu pri vydávaní poverenia na vykonanie exekúcie konštatuje, že postup okresného súdu nemôže byť považovaný za postup zodpovedajúci požiadavke súladu čl. 20 ods. 1 a 3 ústavy. Ústavný súd dospel k záveru, že postupom okresného súdu pri vydaní poverenia na vykonanie exekúcie sp. zn. 5306*028576 z 27. novembra 2006 bolo porušené základné právo sťažovateľa vlastniť majetok podľa čl. 20 ods. 1 a 3 ústavy.

III.

Podľa čl. 127 ods. 2 ústavy ak ústavný súd vyhovie sťažnosti, svojím rozhodnutím vysloví, že právoplatným rozhodnutím, opatrením alebo iným zásahom boli porušené práva alebo slobody podľa odseku 1, a zruší také rozhodnutie, opatrenie alebo iný zásah (podobne aj § 56 ods. 2 zákona o ústavnom súde). Vzhľadom na to ústavný súd poverenie na vykonanie exekúcie vydané okresným súdom pod sp. zn. 5306*028576 z 27. novembra 2006 zrušil.

Ústavný súd napokon rozhodol aj o úhrade trov konania sťažovateľa, ktoré mu vznikli v dôsledku jeho právneho zastúpenia v konaní pred ústavným súdom. Právny zástupca sťažovateľa si podaním z 31. júla 2007 uplatnil trovy konania v sume 11 137 Sk vrátane DPH za tri úkony právnej služby (prevzatie a príprava zastúpenia, spísanie sťažnosti, stanovisko k vyjadreniu okresného súdu). Základom pre výpočet náhrady za úkon právnej služby je priemerná mesačná mzda zamestnanca hospodárstva Slovenskej republiky v prvom polroku 2006 v sume 17 822 Sk. Ústavný súd priznal sťažovateľovi (§ 36 ods. 2 zákona o ústavnom súde) náhradu trov konania v sume 7 424,60 Sk z dôvodu trov právneho zastúpenia, a to za dva úkony právnej služby v hodnote po 2 970 Sk (príprava a prevzatie veci a písomné vyhotovenie sťažnosti) plus 19 % daň z pridanej hodnoty, keďže advokát je jej platcom. Ďalej ústavný súd priznal právnenému zástupcovi sťažovateľa dvakrát náhradu režijného paušálu po 178 Sk podľa vyhlášky Ministerstva spravodlivosti Slovenskej republiky č. 655/2004 Z. z. o odmenách a náhradách advokátov za poskytovanie právnych služieb v znení neskorších predpisov. Ústavný súd uložil okresnému súdu povinnosť uhradiť trovy právneho zastúpenia právnenému zástupcovi sťažovateľa.

Vzhľadom na čl. 133 ústavy, podľa ktorého proti rozhodnutiu ústavného súdu nie je prípustný opravný prostriedok, toto rozhodnutie nadobúda právoplatnosť dňom jeho doručenia účastníkom konania.

P o u č e n i e : Proti tomuto rozhodnutiu nemožno podať opravný prostriedok.

V Košiciach 27. septembra 2007